

Publicerad 2016-04-01 20:41 av Max Poisé

Yta

med vodkaflaskan i handen genom Autobahn
fluktande, suktande, sugande
vindbruset för mig närmre Nijmegen
väntan är vår jävla lag

*

ett skenheligt varför, strålar genom himmelen
glödgheta trummvirvlar genom min hjärna
kroppen skälvar min lust av längtan
väntan är vår jävla lag

*

du skulle ju stå där
vakandes över mötet
drömmen tydligare än verkligheten
inte ens skuggan lämnade du kvar

*

så jävla självklart grundlurad
renhårigt förfalskad
med ångestfylld vodkaflaska i handen
för väntan är ju min lag

**

jag är fångad av ytlighetens kliché
där våra alla alltid är undersköna
och vintern gnistrande vit

*

jag är fångad av tydlighetens missförstånd
kastad i gapet av de pretantiösa regelverk
och splittrad ut i universum

*

för enkelheten är en odygd, och paradoxens
förtvivlade summering av dagsljusets logik
fråntar mig rätten att yppa

**

jag står kvar vid din lämnade skugga
jag inväntar rösten som predikar
där naiviteten, simpelheten och tydligheten
får ta plats igen

väntan är min jävla lag

satans lag...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten